

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber  
mod  
Den Franske Republik

»Merværdiafgift — sjette direktiv — reklamevirksomhed«

Retsmøderapport .....	5882
Forslag til afgørelse fra generaladvokat C. Gulmann fremsat den 13. juli 1993 .....	5890
Domstolens dom af 17. november 1993 .....	5899

Sammendrag af dom

*Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — omsætningsafgifter — fælles merværdiafgiftssystem — tjenesteydelser — fastsættelse af det afgiftsmæssige tilknytningssted — »reklamevirksomhed« i sjette direktivs forstand — begreb — markedsførings tiltag  
[Rådets direktiv 77/388, art. 9, stk. 2, litra e)]*

Begrebet »reklamevirksomhed« i artikel 9, stk. 2, litra e), i sjette direktiv 77/388 vedrørende det afgiftsmæssige tilknytningssted for visse tjenesteydelser er et fællesskabsretligt begreb, som skal fortolkes på ensartet måde med henblik på at undgå, at transaktioner som følge af forskellige fortolkninger bliver afgiftsbelagt to gange eller slet ikke bliver afgiftsbelagt.

Et markedsførings tiltag, såsom salg af varer til nedsat pris, uddeling til forbrugerne af løsrøregenstande, som er solgt til aftageren af et reklamebureau, levering af tjenesteydelser til nedsat pris eller gratis eller arrangering af et cocktailparty eller en banket, falder inden for det pågældende begreb, såfremt det indebærer overbringelse af et budskab, der skal orientere offentligheden om den pågældende

vares eller tjenesteydelses eksistens og kvaliteter med det formål at forøge salget heraf. Det samme gælder for enhver anden transaktion, der er uløseligt forbundet med en rekla-

mekampagne og derfor er med til at overbringe reklamebudskabet, hvilket er tilfældet for så vidt angår fremstilling af materiale, der skal anvendes til en bestemt reklame.

## RETSMØDERAPPORT i sag C-68/92 \*

### I — Retlig baggrund

#### A — Fællesskabsbestemmelserne

1. Den syvende betragtning til Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter benævnt »sjette direktiv«) lyder således:

»fastsættelsen af stedet for afgiftspligtige transaktioner har medført kompetencekonflikter mellem medlemsstaterne, navnlig med hensyn til levering af et gode med montering og levering af tjenesteydelse; selv om stedet for levering af en tjenesteydelse principielt bør fastsættes som det sted, hvor den, der yder tjenesten, har etableret hjemstedet for

sin erhvervmæssige virksomhed, bør dette sted dog fastsættes som aftagerens land, navnlig for visse tjenesteydelse, der leveres mellem afgiftspligtige personer, hvis omkostninger indgår i godernes pris«.

2. Med henblik på at nå det i betragtningen anførte mål bestemmer direktivets artikel 9, stk. 1, følgende:

»Ved leveringsstedet for en tjenesteydelse forstås det sted, hvor den, der yder tjenesten, har etableret ... hjemstedet for sin økonomiske virksomhed ...«

3. I artiklens stk. 2 er der opstillet en række undtagelser fra denne hovedregel. Med hensyn til reklamevirksomhed hedder det i stk. 2:

\* Processprog: fransk.